

খোতবা জুমা

চৈয়দিনা হজৰত আমিরুল মোমিনিন খলিফাতুল মছীহ আল-খামিছ (আইং)ৰ ২৭ নৱেম্বৰ ২০২০
চন্ত মছজিদ মোবাৰক, ইছলামাবাদ (বৃটেইন)ত প্ৰদান কৰা খোতবা জুমাৰ সাৰাংশ

আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ উচ্চ মৰ্যাদা সম্পন্ন বদৰি চাহাৰী হজৰত আলী (ৰাঃ)ৰ পৰি৤ গুণাবলীৰ ঈমান
উদ্বোধক চমু বিৱৰণী

أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ
الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَكْحَمْدُ بِلِهِ رَبِّ الْعَلَيْنِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صَرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرُ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

তাছাহুদ তাউজ আৰু চুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হজুৰ আনোৱাৰ (আইং)য়ে কয় যে আজি হজৰত আলী বিন আবু তালিব (ৰাঃ)ৰ বিষয়ে স্মৃতিচাৰণ কৰা হ'ব। এখেত (ৰাঃ)ৰ দেউতাকৰ নাম আছিল আবদে মানাফ; যাৰ উপাধি (কুনিয়াত) আছিল আবু তালিব। হজৰত আলী (ৰাঃ)ৰ মাকৰ নাম আছিল ফাতিমা বিনতে আছাদ বিন হাশিম। হজৰত আলী (ৰাঃ)য়ে নবী কৰীম (ছাঃ)ৰ আৰিৰ্ভাৰৰ দহ বছৰ আগত জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। হজৰত আলি (ৰাঃ)ৰ চেহেৰা (আকৃতি) সম্পর্কে বৰ্ণিত আছে যে এখেত (ৰাঃ) বেছি ওখও নহয় বেছি চাপৰও নহয়, মধ্যম ধৰণৰ লোক আছিল; চকু যুবি আছিল ক’লা শকত আৱৰত শৰীৰ আৰু বাহ বলিষ্ঠ আছিল। হজৰত আলী (ৰাঃ)ৰ তিনিজন ভাই তালিব, আকিল, জাফৰ আৰু দুজনী ভনী আছিল। ভনী দুজনীৰ নাম আছিল উম্মে হানী আৰু উম্মে জমানা। উচ্চ ভাই-ভনী সকলৰ মাজত তালিব আৰু জমানাৰ বাদে সকলোৱে ইছলাম গ্ৰহণ কৰিছিল। আবুল হাচান, আবু চুৰাতিন আৰু আবু তুৰাব আদি হজৰত আলি (ৰাঃ)ৰ কুনিয়াত আছিল। ছহী বুখাৰীত বৰ্ণিত আছে যে বছুলুল্লাহ (ছাঃ)য়ে এবাৰ হজৰত ফাতিমা (ৰাঃ)ৰ ঘৰলৈ আহি হজৰত আলি (ৰাঃ)ক ঘৰত পোৱা নাছিল। তেখেত (ছাঃ)য়ে সুধিছিল তোমাৰ খুৰাৰ ল’ৰাজন কলৈ গৈছে? হজৰত ফাতিমা (ৰাঃ)য়ে কৈছিল মোৰ আৰু তেওঁৰ মাজত কথা কটাকঠি হোৱাত তেওঁ মোৰ ওপৰত অসম্পৰ্ক হৈ কৰিবলৈ গুচি গৈছে আৰু মোৰ ওচৰত আৰাম কৰিবলৈ বাগৰ দিয়া নাই। তেতিয়া বছুলুল্লাহ (ছাঃ)য়ে কোনো এজন লোকক কৈছিল বিচাৰি চোৱাচোন, তেওঁ (হজৰত আলি (ৰাঃ) ক’ত আছে। তেওঁ বিচাৰি আহি কৈছিল ইয়া বাছুলুল্লাহ! তেওঁ মছজিদত শুই আছে। তেতিয়া বছুলুল্লাহ (ছাঃ)য়ে মছজিদলৈ গৈ দেখিছিল যে হজৰত আলি (ৰাঃ)য়ে তাত শুই আছে আৰু তেখেতৰ একাষৰ পৰা চাদৰ কোচ খাই গৈ গাঁত ধুলি-মাকতি (মাটি) লাগিছে। বছুলুল্লাহ (ছাঃ)য়ে মাটি মচি দিছিল আৰু কৈছিল উঠা হে আবু তুৰাব; হে আবু তুৰাব উঠা। তেতিয়াৰ পৰা আবু তুৰাব এখেতৰ কুনিয়াত হৈ পৰিছিল আৰু এই নামেৰে এখেত (ৰাঃ)ক মাতা হৈছিল।

হজৰত আলি (ৰাঃ)য়ে আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ আশ্রয়ত কেনেকৈ আহিছিল এই সম্পর্কে হজৰত মির্জা বশিৰ আহমদ চাহাৰ (ৰাঃ)য়ে বৰ্ণনা কৰিছে যে হজৰত আবু তালিব এজন বৰ মৰ্যাদা সম্পন্ন লোক আছিল। কিন্তু দৰিদ্ৰ আছিল আৰু অভাৱ অনাটনত দিন কটাইছিল। বিশেষকৈ সেই সময় ছোৱাত যেতিয়া মক্কাত দুভিক্ষ চলি আছিল

এখেতে বৰ কঢ়েবে দিন অতিবাহিত কৰিছিল। আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে নিজৰ খুৰাকৰ এনেকুৱা অভাৱ অন্বেষণ আৰু কষ্ট দেখি নিজৰ আন এজন খুৰা আববাচক এদিন কৈছিল যে খুৰাদেউ আপোনাৰ ভাই আৰু তালিবৰ বৰ অভাৱ অন্বেষণ চলি আছে। আপুনি তেওঁৰ পুত্ৰ সকলৰ এজনক নিজৰ ঘৰত লৈ গলে ভাল হ'লহেঁতেন আৰু এজনক মই লৈ যাওঁ। আববাছে উক্ত পৰামৰ্শত সন্মত হয় আৰু দুয়ো মিলি আৰু তালিবৰ ওচৰত গৈ আবেদন জনায় যে এখেতৰ পুত্ৰ সকলৰ দুজনক এওঁলোক দুজনৰ আশ্ৰয়ত দিব লাগো। আৰু তালিব নিজৰ সন্তান সকলৰ মাজত আকিলক বৰ ভাল পাইছিল। তেখেতে কৈছিল আকিলক মোৰ ওচৰত থাকিবলৈ দিয়া আৰু বাকী সকলক তোমালোকৰ ইচ্ছা হলে লৈ যোৱা। গতিকে জাফৰক আববাছে নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গৈছিল আৰু হজৰত আলি (বাঃ)ক আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে নিজৰ লগত লৈ আনিছিল।। তেতিয়া হজৰত আলি (বাঃ)ৰ বয়স আছিল প্ৰায় ছয় সাত বছৰ। ইয়াৰ পিছৰ পৰা হজৰত আলি (বাঃ)য়ে সদায় আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ ওচৰত থাকিছিল।

হজৰত মুচলেহ মাওউদ (বাঃ)য়ে হজৰত আলি (বাঃ)ৰ বিশ্বাস স্থাপন কৰা সম্পর্কে কৈছে যে যেতিয়া আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে নিজৰ ঘৰত খোদা তা'লাৰ ওহী সম্পর্কে আলোচনা কৰিছিল তেতিয়া জায়েদ বিন হাবিছ (বাঃ)(গোলাম) যিজন আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ ঘৰত থাকিছিল আগবাঢ়ি আহি কৈছিল ইয়া বাচুলুন্নাহ (ছাঃ)! মই আপোনাত বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ। ইয়াৰ পিছত হজৰত আলি (বাঃ) যাৰ বয়স হৈছিল তেতিয়া এঘাৰ বছৰ এখেতে তেতিয়া একেবাৰে বালকই আছিল; আৰু এই আলোচনাৰ মূহূৰ্তত এখেতে দৰ্জাত আউজি থিয় হৈ কথাবোৰ শুনি আছিল; যেতিয়া বচুলুন্নাহ (ছাঃ)য়ে হজৰত খাদিজা (বাঃ)ক কৈছিল যে খোদা তা'লাৰ পৰা বাৰ্তা অৱৰ্তীণ হৈছে তেতিয়া এইজন আলি (বাঃ); যিজন এজন চোকা বুদ্ধি আৰু সাৱধান বালক আছিল; এইজন আলি (বাঃ); যাৰ ভিতৰত সজ প্ৰবণতা আছিল; এইজন আলি (বাঃ) যাৰ ভিতৰত সজ সৰলতা আৰু নেকিৰ আগ্রহ উদগ্ন হৈ পৰিছিল কিন্তু এয়া প্ৰকাশিত হ'ব পৰা নাছিল। এইজন আলি (বাঃ) যাৰ উচ্চ বোধশক্তি আছিল কিন্তু সেয়া তেতিয়াও বুকুতে শৃংখলিত হৈ আছিল; আৰু এই আলি (বাঃ) যাৰ হৃদয়ত আল্লাহ তা'লা গ্ৰহণ যোগ্যতা স্থাপন কৰি হৈছিল। কিন্তু এয়া গতি প্ৰাপ্ত হোৱাৰ সুযোগ পোৱা নাছিল। সেয়ে তেখেতে যেতিয়া দেখিছিল যে এতিয়া তেখেতৰ আগ্রহ প্ৰকাশৰ উপযুক্ত সময় উপস্থিত হৈছে; যেতিয়া তেখেতে দেখিছিল যে এতিয়া তাৰ বোধশক্তি প্ৰকাশৰ সময় আহি পৰিষে। যেতিয়া তেখেতে দেখিছিল যে এতিয়া খোদা তা'লা তাক নিজৰ ফালে আহান কৰি আছে তেতিয়া এই বালক হজৰত আলি (বাঃ)নিজৰ বেদনা সিঙ্গৰ ব্যাকুল হৃদয়ৰ সৈতে লাজকুৰীয়া ভাৰ মূৰ্তিৰে আগুৱাই আহি আবেদন কৰিছিল যে ইয়া বাচুলুন্নাহ ! যি বিষয়ত মোৰ খুৰীয়ে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছে আৰু যি বিষয়ৰ ওপৰত জায়েদে ঈমান আনিছে সেই বিষয়ৰ ওপৰত মইয়ো বিশ্বাস স্থাপন কৰিলোঁ।

হজৰত মিৰ্জা বশিৰ আহমদ চাহাব (বাঃ)য়ে বৰ্ণনা কৰিছে যে এবাৰ আঁ-হজৰত (ছাঃ) আৰু হজৰত আলি (বাঃ)য়ে মঙ্কাৰ কোনো এখন ঘাটিত নমাজ পঢ়ি আছিল এনেতে সেই ফালেৰে আৰু তালিব পাৰ হৈ গৈছিল। আৰু তালিবে তেতিয়ালৈকে ইছলামৰ কোনো খবৰ শুনা নাছিল সেয়ে তেখেতে থিয় দি আচৰিত হৈ নমাজ পঢ়াৰ দৃশ্য চাই আছিল। যেতিয়া আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে নমাজ পঢ়া শেষ কৰিছিল তেতিয়া আৰু তালিবে সুধিছিল হে ভতিজা! এয়া কি ধৰ্ম যি তুমি পালন কৰি আছা ? আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে উত্তৰ দিছিল- খুৰাদেউ, এয়া দ্বীনে ইলাহি আৰু দ্বীনে ইৱাহিম হয়। লগে লগে তেখেত (ছাঃ)য়ে হজৰত আৰু তালিবক চমুকৈ ইছলামৰ দাওৰাত(আহান) জনাইছিল। কিন্তু আৰু তালিবে এয়া কৈ মূৰ সলাইছিল যে মই নিজৰ বাপ-দাদাৰ ধৰ্ম এৰিব নোৱাৰো। লগে লগে নিজৰ পুত্ৰ হজৰত আলি (বাঃ)ক কৈছিল হয় পুত্ৰ, তুমি নিশ্চয় মহম্মদ (ছাঃ)ৰ লগ দিব পাৰা কাৰণ মোৰ বিশ্বাস যে তেওঁ তোমাক নেকিৰ বাহিৰে বেলেগ ফালে মাতি লৈ নাযায়।

হজৰত মির্জা বশিৰ আহমদ চাহাব (ৰাঃ)য়ে বৰ্ণনা কৰিছে যে এবাৰ আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে হজৰত আলি (ৰাঃ)ক নিৰ্দেশ দিছিল যে এটা নিমন্ত্ৰণৰ বন্ধবস্তু কৰা আৰু তাত বনু আব্দুল মুতালিবক নিমন্ত্ৰণ দিয়া যাতে এই উপায়েৰে তাক সত্যৰ বার্তা দিব পৰা যায়। সেয়ে হজৰত আলি (ৰাঃ)য়ে উক্ত নিৰ্দেশ মৰ্মে এখন ভোজ মেলৰ আয়োজন কৰিছিল আৰু আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে নিজৰ আঞ্চলিক স্বজনক যি সেই সময়ত প্ৰায় চালিশ জন মান আছিল; উক্ত আয়োজনত নিমন্ত্ৰণ জনাইছিল। যেতিয়া লোকসকলে খোৱা-লোৱা শ্ৰেষ্ঠ কৰি বহিছিল তেতিয়া আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে কিছু কথা ভাষণ আকাৰে তেওঁলোকক ক'ব বিচাৰিছিল কিন্তু দুৰ্গীয়া আবু লাহাবে এনেকুৱা কিছুমান কথা কৈছিল যাৰ ফলত সকলোৱে তাৰ পৰা উঠি গুচি গৈছিল; এই অৱস্থা দেখি আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে হজৰত আলি (ৰাঃ)ক কৈছিল যে এইবাৰ সকলো চেষ্টা বৰ্যৎ হ'ল, গতিকে আকৌ এনে ভোজ মেলৰ আয়োজন কৰা। এনেদৰে তেখেতে (ছাঃ)য়ে তেওঁলোকক কৈছিল হে বনু আব্দুল মুতালিব! মই তোমালোকক এনেকুৱা এটা কথা ক'বলৈ ওলাইছো যে ইয়াতকৈ ডাঙৰ আৰু ভাল কথা কোনো ব্যক্তিয়েই নিজৰ কৰিলাক জনোৱা নাই। মই তোমালোকক খোদা তা'লাৰ ফালে আহ্বান কৰিছোঁ। যদি তোমালোকে মোৰ কথা মানি লোৱা তেন্তে তোমালোকে দীন আৰু জাগতিক উৎকৃষ্ট অনুগ্ৰহবাজীৰ অংশীদাৰ হ'ব পাৰিবা। এতিয়া কোৱা এই কামত কোনে মোক সহায় কৰিব? তেতিয়া সমবেত হোৱা সকলো লোকেই নিমাত হৈ পৰিছিল; বৈঠকৰ চাৰিওফালে এক নীৰবতা বিৰাজ কৰিছিল। অকলে এফালৰ পৰা এজন তেৰ বছৰীয়া ক্ষীণ দুৰ্বল বালক; যাৰ চকুযুৰিত চকুলো ভাহি গৈছিল; থিয় হৈছিল আৰু কৈছিল সন্তুষ্ট মই সকলোতকৈ দুৰ্বল আৰু সকলোতকৈ সৰু কিন্তু মই আপোনাৰ লগত থাকিম। এয়া আছিল হজৰত আলি (ৰাঃ)ৰ হৃদয় স্পন্দনী কৰণ মাত।

আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে হজৰত আলি (ৰাঃ)ৰ এই মাত শুনি আঞ্চলিক স্বজনৰ ফালে চাই কৈছিল যদি তোমালোকে ভাৱা তেন্তে এইজন বালকৰ কথা শুনা আৰু সেয়া মানি লোৱা। উপস্থিত লোকসকলে এই দৃশ্য দেখি জ্ঞান অনুধাৰন কৰাৰ সলনি সকলোৱে খিল-খিলাই হাঁহিছিল। আবু লাহাবে নিজৰ ডাঙৰ ভায়েক আবু তালিবক কৈছিল লোৱা, এতিয়া মহম্মদ (ছাঃ)য়ে তোমালোকক আদেশ দি আছে যে তোমালোকে নিজৰ পুত্ৰৰ আনুগত্য স্বীকাৰ কৰা। এই বুলি উপস্থিত লোক সকলে ইচ্ছাম আৰু আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ অসহায় অৱস্থাৰ ওপৰত ভেঙ্গচালি কৰি হাঁহি হাঁহি প্ৰস্থান কৰিছিল।

আঁ-হজৰত (ছাঃ)ৰ হিজৰতৰ সময়ত হজৰত আলি (ৰাঃ) যে দিয়া কোৰবাণী সম্পর্কে বৰ্ণনা কৰোঁতে হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ)য়ে কৈছে, আল্লাহ তা'লা হজৰত আলি (ৰাঃ)ক এনেকুৱা মৰ্যাদা সম্পন্ন উচ্চ স্তৰৰ কোৰবাণী আগবঢ়োৱাৰ সৌভাগ্য দান কৰিছে যে যেতিয়া আঁ-হজৰত (ছাঃ)য়ে ৰাতি মক্কাৰ পৰা প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ঘৰৰ পৰা ওলাবলৈ লৈছিল তেতিয়া হজৰত আলি (ৰাঃ)ক কৈছিল যে তুমি মোৰ বিছনাত শুই থাকা যাতে কাফিৰ সকলে জুমি চালে দেখিবলৈ পায় যে কোনোবাই বিছনাত শুই আছে আৰু তেওঁলোকে যাতে মোক বিচাৰিবলৈ ইফালে সিফালে ওলাই নপৰে। তেতিয়া হজৰত আলি (ৰাঃ)য়ে আপত্তি নকৰি স্বৰূপে এয়াও কোৱা নাছিল যে ইয়া বছুলুম্মাহ (ছাঃ) ঘৰৰ চাৰিওফালে কুৰাইছ সকলৰ বাছনি কৰা দেকা সকলে হাতত তৰোৱাল লৈ পহৰা দি আছে। যদি ৰাতিপুৱা তেওঁলোকে জানিব পাৰে যে আপুনি বাহিৰত কৰিবলৈ গৈছে গৈ, তেন্তে তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত আক্ৰমণ চলাব আৰু মোক হত্যা কৰি গেলাব বৰং এখেত (ৰাঃ)য়ে স্থিৰচিন্তে বছুলে কৰীম (ছাঃ)ৰ বিছনাত শুই পৰিছিল আৰু তেখেতে (ছাঃ)য়ে নিজৰ চাদৰ হজৰত আলি (ৰাঃ)ৰ ওপৰত পাৰি দিছিল। যেতিয়া ৰাতি পুৱাই গৈছিল আৰু কুৰাইছ সকলে দেখিছিল যে মহম্মদ বছুলুম্মাহ (ছাঃ)ৰ সলনি হজৰত আলি (ৰাঃ)য়ে তেখেতে (ছাঃ)ৰ

বিছনার পৰা উঠি আছে তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ বিফলতাৰ কাৰণে দাঁত কিট-কিটাই হজৰত আলি (বাঃ)ক ধৰি মাৰপিট কৰিছিল। কিন্তু মাৰধৰ কৰিনো আৰু কি লাভ হ'ব পাৰে; খোদা তা'লাৰ ইছা পূৰ্ণ হৈ গৈছে আৰু মহম্মদ বচুলুন্নাহ (ছাঃ) নিৰাপদে মক্কাৰ বাহিৰত ওলাই পৰিচে।

সেই সময়ত হজৰত আলি (বাঃ)ৰ একোৱে জনা নাছিল যে এই ঈমানৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ কি লাভ কৰিব? কিন্তু আল্লাহ তা'লা নিৰ্বপন কৰিছিল যে এই কোৰবাণীৰ প্রতিদান হিচাপে কেৱল হজৰত আলি (বাঃ)য়েই সন্মানিত নহয় বৰং হজৰত আলি (বাঃ)ৰ সন্তান-সন্ততি সকলেও সন্মান লাভ কৰিব। গতিকে আল্লাহ তা'লা হজৰত আলি (বাঃ)ৰ ওপৰত এয়া কৃপা কৰিছিল যে এখেতে (বাঃ)য়ে বচুলে কৰীম (ছাঃ)ৰ জোৱায়েক হোৱাৰ সৌভাগ্য লভিছিল। দ্বিতীয়তে আল্লাহ তা'লা এখেতে (বাঃ)ৰ ওপৰত এনেকুৱা কৰণা দান কৰিছিল যে বচুলে কৰীম (ছাঃ)ৰ হাদয়ত হজৰত আলি (বাঃ)ৰ প্রতি ইমানেই ভালপোৱা আৰু মৰম উপজাই দিছিল যে তেখেতে (ছাঃ)য়ে বাবে বাবে হজৰত আলি (বাঃ)ৰ প্ৰশংসা কৰিছিল।

খোতবা জুমাৰ শেষত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে মকৰম ডাঃ তাহিৰ মেহমুদ চাহাব শহীদ (পাকিস্তান) যাক, আহমদীৰ বিৰোধীসকলে ২০ নৱেম্বৰত নমাজে জুমাৰ পিছত গুলীয়াই শহীদ কৰি দিছিল। এনেদেৰে মকৰম জামাল উদ্দিন মেহমুদ চাহাব অফ ছেৰালিউন; মকৰমা আমতুছালাম চাহিবা পন্থী মকৰম চৌধুৰী চালাহ উদ্দিন কুবাইছি চাহাবৰ পৱিত্ৰ গুনাৱলী বৰ্ণনাৰ পিছত নমাজে জানাজা গায়েব পঢ়া হ'ব বুলি ঘোষণা কৰে।

أَحْمَدُ رَبِّيْلِি়

KHULASA KHUTBA JUMA HUZOOR ANWAR (aba) 27 NOVEMBER 2020

BOOK POST (PRINTED MATTER)

TO,

.....

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/n-IV, Bongaigaon Assam 783384. # 9707110844